

που να αμφιβάλει για το υπεράνθρωπο, το παγκόσμιο, το διαχρονικό εκπολιτιστικό έργο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που εκτός των όσων πρόσφερε στην πατρίδα μας και τη γενέτειρά του, έκανε τη γλώσσα μας, γλώσσα των θεών και των λαών της εποχής, γλώσσα της Αγίας Γραφής αργότερα, και

τέλος, γλώσσα-τροφοδότη του γραπτού και προφορικού λόγου πολλών λαών της εποχής μας.

Αν κάποιος σήμερα επισκεφθεί την Ιερουσαλήμ, που είναι κέντρο των θρησκειών όλου του κόσμου, θα διαπιστώσει τον πρωταρχικό και πρωτεύοντα ρόλο της Χριστιανικής Ορθόδοξης Ελ-

ληνικής Εκκλησίας, που οφείλεται στο έργο του Μεγάλου αυτού εκπολιτιστή.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Νίκος Νασόπουλος
Πολιτικός Επιστήμων-Νομικός
Προϊστάμενος Τμ. Προσωπικού και
Διευθ. ΕΜΠ
Έκτ. Καθηγητής ΤΕΙ Πειραιά

Για τον Κωστή Παλαμά

Φέτος συμπληρώθηκαν 50 χρόνια από το θάνατο του Κωστή Παλαμά.

Ο Αλέξανδρος Κοταρίδης, ο μικρότερος σε ηλικία ποιητής, που έλαβε μέρος με το έργο του στην έκθεση βιβλίου που διοργάνωσε το ΕΜΠ, στα πλαίσια της Β' Πολιτιστικής Πανεπιστημιάδας, μας έστειλε ένα ποίημά του, για τον μεγάλο μας ποιητή, το οποίο και δημοσιεύουμε.

Της πίκρας γεύτηκε το δάκρυ,
της μάνας του στερήθηκε το χάδι.
Μες της ζωής μεγάλωσε το κλάμα
μα μέσα απ' αυτό, απόκτησε ένα...
θάμα
Την ποίηση!

Μία κλωστή η ζωή του όλη
Χρυσή κλωστή
Χρυσή ποίηση...
Μεγαλουργία!
Εξάρτηση είχε απ' αυτήν
κι η ποίηση από κείνον
Μεγάλος άνθρωπος, Μεγάλος
ποιητής
για πάντα και σε όλα του Μεγάλος.

Απόκτησε οικογένεια, παιδιά
και το χαμόγελο του γλύκανε τα χείλη.
Μα ήρθε μέρα τρομερή
που τσάκισε η ζωή του ποιητή.
Γκρεμίστηκε το όνειρο

παγώσανε τα χείλη
σαν το παιδί του πέθανε
κόπηκε κι η κλωστή του.
Και μες το κλάμα του έγραψε
του Άλκη του τον «τάφο»

Κι όποιος στους στίχους του
ακουμπά
ραγίζεται η καρδιά του.

Αλέξανδρος Κοταρίδης

